

شرط عضویت در موسسه را می‌داد سر از پا نشناخته و با پاسخ مثبت دوستان عزیز پیکی را به محل داروخانه فرستاده و حق عضویت را دریافت کردند و اینجانب به عضویت موسسه مذکور درآمدم. یک هفته گذشته بود که جهت پی‌گیری برنامه بازآموزی‌ها با موسسه تماس گرفتم که بدون هیچ خوشامدگویی فرمودند که ظرفیت ثبت نام بازآموزی‌ها محدود بوده و طبعاً تکمیل شده است.

به هر حال، با اصرار فراوان مبنی بر این که تنها دلیل عضویت من شرکت در بازآموزی بوده و دریافت یک ماهنامه رنگی پر از تبلیغ و کمابیش خالی از مسایل علمی که چندان مهیج نبوده است

■ سردبیر محترم نشریه رازی

در ابتدای این مطلب بهتر است عنوان کنم که اگرچه این یک تجربه شخصی می‌باشد اما یک مساله کلی و نمونه‌ای از مشکلات مشابهی است که کمابیش دوستان داروساز تجربه کرده‌اند. بهمن ماه سال گذشته برای تمدید پروانه مسؤولیت فنی به دانشگاه علوم پزشکی رفتم و متوجه شدم که قانون مجموع امتیازات ۵ ساله تغییر کرده و درصد امتیازات بازآموزی‌های مدون را بالا برده‌اند. در حدود یک ماه فرصت داشتم که امتیاز بازآموزی‌های مدون را تکمیل کنم که با تلفنی از طرف مؤسسه (رازینویس) که نوید دریافت ۴۰ امتیاز مدون را طی دو آخر هفته (پنج‌شنبه، جمعه) البته به

نهایتاً موفق شدم فقط در یکی از دوره‌ها (۲۰ امتیازی ۴۰۰۰۰۰ ریال) شرکت کنم.

آنچه مطرح می‌باشد این است که در حالی که دانشگاه‌های علوم پزشکی فقط بازآموزی‌هایی با امتیاز محدود برگزار می‌کنند چنین موسسه‌ای از کجا حق برگزاری این‌گونه بازآموزی‌ها آن هم در ازای عضویت اجباری را دریافت کرده است خوشبختانه باگذشت چند سال از تاسیس این موسسه نحوه کار آن‌ها برای اکثر داروسازان مشخص شده است.

به نظر می‌رسد این روزها که دریافت امتیاز بازآموزی تبدیل به معضلی برای دوستان داروساز شده، یک مقام و موسسه رسمی به این مساله رسیدگی نماید تا به نحوه درست و هدف واقعی دوره‌های بازآموزی نزدیک شویم نه این که این دوره‌ها تنها وسیله‌ای برای کسب درآمد باشند.

امضا محفوظ

■ **انتقال اداره مکمل‌ها تحت نظر اداره دارو مسیری درست یا غلط؟**

چندی پیش اداره مکمل‌ها به زیرمجموعه‌های

اداره نظارت بر امور دارو و مواد مخدر پیوست. تصمیمی که در بسیاری از موارد جای سؤال دارد. مکمل‌های دارویی در کشور ما در مقایسه با کشورهای اروپایی و آمریکایی در چند سال اخیر به همت شرکت‌های واردکننده جایگاهی نسبتاً خوب در قفسه‌های داروخانه‌ها و میان داروهای افراد در سنین مختلف خصوصاً سالمندان یافته است اما با این انتقال، توجه به متفاوت بودن تعرفه‌ها و همچنین هزینه‌های ثبت و غیره، به دلایل اقتصادی از میان داروهای افراد رفته‌رفته حذف و یا به حداقل خواهد رسید. از طرفی دیگر واردات مکمل‌های جدید نیز کاهش خواهد یافت چرا که اصولاً مکمل‌ها در اکثر کشورهای پیشرفته به قوانین اداره غذا نزدیک است تا دارو!

حتی در زمان جدا بودن این دو اداره از هم مدارکی نظیر P.M.F، برای کارخانجات خارجی نامفهوم بود حال چه رسد به مدرکی چون C.P.P و غیره...؟!

حال که افق آینده مکمل‌های دارویی چندان روشن به نظر نمی‌رسد، این ادغام چه مزایایی دارد به راستی جای سؤال است.

دکتر نوش آفرین هیراد

